

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Revd 3008/2023-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Jasenke Žabčić predsjednice vijeća, Ivana Vučemila člana vijeća i suca izvjestitelja, Dragana Katića člana vijeća, Željka Pajalića člana vijeća i Željka Šarića člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Roberto Freiherr von der Heyden-Rynsch, OIB 04774904606, iz Italije, 00134, Rim, Via del Fosso della Castelluccia 11, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Jelavić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Stečajna masa Krapinske tekstilne industrije, proizvodnja prediva i tkanina, vanjska i unutarnja trgovina d.d. u stečaju, OIB 00000000001, i Stečajna masa stečajnog dužnika KTI, proizvodnja prediva i tkanina vanjska i unutarnja trgovina d.d. u stečaju, OIB 92021646113, iz Krapine, Žutnica bb, kojeg zastupa stečajni upravitelj Zdravko Mitak, a sve zastupa punomoćnik Nebojša Antolić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Antolić i suradnici j.t.d., iz Zagreba, Pavla Hatza 3, radi polaganja računa i isplate, odlučujući o prijedlogu tužitelja za dopuštenje revizije protiv rješenja Visokoga trgovačkog društva Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-1273/2022-2 od 14. veljače 2023. kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-2333/2020-22 od 9. veljače 2022., u sjednici održanoj 14. studenoga 2023.,

r i j e š i o j e

Prijedlog tužitelja za dopuštenje revizije se odbacuje.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Visokoga trgovačkog društva Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-1273/2022-2 od 14. veljače 2023. kojom je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-2333/2020-22 od 9. veljače 2022. Prijedlog je podnesen zbog pravnih pitanja za koja podnositelj navodi da su važna za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava kroz sudsku praksu, a osobito zbog toga što su tužitelju "u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku povrijeđena ljudska prava zajamčena Ustavom

Republike Hrvatske i Europskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda na koje se tužitelj već pozivao u prvostupanjskom i drugostupanjskom postupku".

1.2. Pitanja koja je tužitelj u prijedlogu naznačio glase:

1) Koja je uloga pravosuđa u postupku u kojem se nakon dugogodišnjeg stečaja sudu obrati osoba koja tvrdi da je vlasnik i zahtijeva potpuni pristup informacijama o stečajnom postupku i preostaloj stečajnoj masi sa stupnjevitom tužbom radi prikupljanja informacija usmjerenih na postavljanje određenog tužbenog zahtjeva;

2) Je li predmet prijenosa dovoljno određen kada jedini dioničar u dioničkom društvu sa 325.581 redovnih dionica na ime, u kojem ne postoji knjiga dionica, niti su dionice izdane u materijalnom ili elektronskom obliku, kao prenositelj u tri uzastopne isprave navede da prenosi: a) "cijeli poslovni udjel što čini 100% temeljnog kapitala društva", "ustupa poslovni udio" i koji onda "postaje jedini član...", c) "svoja osnivačka prava", je li to jednako kao da je naveo da prenosi "325.581 redovnih dionica na ime" te povezano s navedenim pitanjima, osnažuju li i jasno iskazuju volju pokojnog prenositelja tri uzastopne isprave u kojima se na opisani način opisuje predmet prijenosa;

3) Treba li stjecatelj dionica dostaviti dokaz da je izvršen upis stjecanja u knjigu dionica, ako takva knjiga dionica ne postoji;

4) Kako se prenose dionice koje nisu izdane u obliku isprave niti se o njoj vodi elektronički zapis;

5) Je li stečajni upravitelj odgovoran za formiranje knjige dionica u trgovačkom društvu nad kojim je otvoren stečaj koji nerazmjerno dugo traje;

6) Ako je propisana ovjera potpisa prenositelja dionica, može li tu ovjeru napraviti samo javni bilježnik u Republici Hrvatskoj ili je može napraviti i drugo nadležno tijelo, na primjer generalni konzulat Republike Hrvatske u Njemačkoj za državljane Republike Hrvatske koji žive i rade u Njemačkoj;

7) Kod sumnje na vjerodostojnost potpisa na Statutu trgovačkog društva, je li sud u obvezi provesti dokaze usmjerene na utvrđivanje je li Statut potpisala ovlaštena osoba te je li potpis vjerodostojan;

8) Je li u trenutku raspolaganja dionicama, a kada društvo ima samo jednog dioničara, ništetna odredba u Statutu dioničkog društva s jednim dioničarom kojom je propisano da je vlasniku za prijenos dionica potrebna suglasnost društva koje daje uprava društva, podredno bi li takva suglasnost predstavljala nedozvoljeno ograničenje prava vlasništva?

2. Tuženici nisu odgovorili na prijedlog tužitelja za dopuštenje revizije.

3. Postupajući u skladu s odredbama članka 385.a i članka 387. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22 - dalje: ZPP), revizijski sud ocjenjuje da pravna pitanja postavljena u prijedlogu za dopuštenje revizije nisu važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i ne opravdavaju intervenciju najvišeg suda.

4. Naime, u skladu s odredbom članka 385.a stavka 1. ZPP, Vrhovni će sud reviziju dopustiti samo onda ako se u povodu nje može očekivati odluka o pravnom pitanju koje su nižestupanjski razmatrali, a koje je važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava u sudskoj praksi. Važno je pitanje pravni standard kojemu se značenje oblikuje u praksi Vrhovnog suda, a o takvom se pitanju može govoriti ako je riječ o pravnom pitanju o kojem odluka drugostupanjskog suda odstupa od prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, ako je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse Vrhovnog suda Republike Hrvatske, pogotovo ako praksa viših sudova nije jedinstvena, ako je riječ o pravnom pitanju o kojem praksa Vrhovnog suda Republike Hrvatske nije jedinstvena, ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje i presuda se drugostupanjskog suda temelji na tom shvaćanju, ali bi osobito uvažavajući razloge iznesene tijekom prethodnog prvostupanjskog i žalbenog postupka, zbog promjene u pravnom sustavu uvjetovane novim zakonodavstvom ili međunarodnim sporazumima te odlukom Ustavnoga suda Republike Hrvatske, Europskoga suda za ljudska prava ili Suda Europske unije trebalo preispitati sudsku praksu.

5. Tužitelj smatra da su postavljena pitanja važna zato što odluka drugostupanjskog suda odstupa od prakse revizijskog suda, ali pritom ne ukazuje određeno ni na jednu revizijsku odluku. Sadržaj prijedloga za dopuštenje revizije, s druge strane, ukazuje da predlagatelj razlog važnosti u osnovi nalazi u nezakonnosti pobijane presude izražene kroz pogrešnu primjenu materijalnog prava i bitne povrede odredaba parničnog postupka.

6. Zakonitost ili nezakonitost revizijom pobijane odluke kao razlog važnosti pitanja u pravilu, međutim, nije odlučna za ocjenu sadržava li revizija neko važno pitanje zbog kojega bi je trebalo dopustiti zato što revizija po novom konceptu koji je prihvaćen u domaćem parničnom postupku, u smislu odredbe članka 385.a ZPP, ne služi kontroli zakonitosti, kao što je služila ranije redovna revizija kojoj je to bila primarna svrha.

7. Tužitelj u prijedlogu za dopuštenje revizije ne ukazuje određeno ni jedan indikator važnosti postavljenih pitanja poput, primjerice neujednačenosti sudske prakse drugostupanjskih sudova ili nepodudarnosti prakse nižestupanjskih sudova s praksom Vrhovnog suda (to se spominje samo paušalno, ali bez ukazivanja na konkretne odluke), Suda Europske unije ili Europskog suda za ljudska prava, dok revizijski sud ne nalazi da bi postavljena pitanja valjalo dopustiti zbog potrebe razvoja prava u sudskoj praksi, pri čemu se napominje da takva potreba nije u prijedlogu obrazložena. U opisanim okolnostima u odnosu na postavljena pravna pitanja tužitelja nisu ostvarene zakonske pretpostavke za dopuštenje revizije propisane odredbom članka 385.a stavka 1. ZPP.

8. Nadalje, prema ocjeni revizijskog suda, tužitelj navodima iznesenim u prijedlogu za dopuštenje revizije nije učinio vjerojatnim da mu je tijekom prvostupanjskog i drugostupanjskog postupka povrijeđeno temeljno ljudsko pravo u smislu odredbe članka 385.a stavka 2. ZPP. Naime, razlozi koje tužitelj veže uz povredu temeljnih ljudskih prava tiču se povrede prava na zaštitu vlasništva zajamčenog odredbom članka 48. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 2/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10 i 5/14 dalje: Ustava RH) odnosno članka 1. Protokola broj 1. uz Europsku konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" broj 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10, 13/17 - dalje: EKLJP), zatim prava na pošteno suđenje zajamčenog člankom 29. Ustava RH i člankom 6. EKLJP, kao i prava na djelotvorno pravno sredstvo zajamčeno člankom 13. EKLJP. Međutim, revizijski sud načelno ocjenjuje da u primjeni stavka 2. članka 385.a ZPP, nije svaka nezakonitost ili nepravilnost u radu suda ujedno i povreda temeljnoga ljudskog prava niti je ova zakonska odredba osnova za pretjerano širenje privatne funkciju revizije po dopuštenju jer i ta revizija ima javnu funkciju (kao što je imala i izvanredna) koja je funkcija primarno vezana uz donošenje presuda s precedentnim učinkom, a ne uz kontrolu zakonitosti. Primjenjivo na okolnosti konkretnog slučaja, revizijski sud u prijedlogu za dopuštenje revizije tužiteljice ne nalazi elemente koji bi upućivali na vjerojatnost povrede temeljnih ljudskih prava na koje ukazuje revident.

9. Naime, u odnosu na istaknutu povredu prava vlasništva zajamčenog odredbom članka 48. Ustava RH odnosno prava na mirno uživanje imovine zajamčenog člankom 1. Protokola broj 1 uz EKLJP, prema ocjeni revizijskog suda, odluke nižestupanjskih sudova ne obilježava zadiranje u ovo pravo tužitelja jer se temelje na odredbi članka 226. Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" broj 111/93, 34/94, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13, 110/15, 40/19, 34/22, 114/22, 18/23 i 130/23) i jer nisu očigledno nezakonite niti očito nerazumne. U sadržaju odluka nema naznaka da je navedena odredba primijenjena na način koji bi bio protivan njezinu cilju, a to je zabrana zlouporabe prava u odnosima između dioničara u vezi s uvjetima upisa u registar dionica.

9.1. U vezi s prigovorom povrede temeljnog prava na pravično suđenje, valja odgovoriti da ovo pravo podrazumijeva određena procesna jamstva. Kako su sudovi detaljno obrazložili svoju odluku, razlozi presude, a time i sama presuda nema obilježje arbitrarnosti i ne upućuje na zaključak da tužitelj nije imao pravično suđenje.

9.2. Što se tiče prigovora povrede prava na djelotvorno pravno sredstvo zajamčeno člankom 13. EKLJP, valja odgovoriti da se na to pravo može pozvati samo onaj koji učini vjerojatnim da mu je povrijeđeno neko drugo pravo zajamčeno EKLJP, što tužitelj nije dokazao. Uz to, treba navesti i da je tužitelj imao na raspolaganju tužbu i žalbu kojima se i koristio, a činjenica da u postupku nije uspio ne čini ta pravna sredstva nedjelotvornima.

10. U opisanim okolnostima tužitelj nije učinio vjerojatnim da mu je u postupku pred nižestupanjskim sudovima povrijeđeno ni jedno od temeljnih prava na koja ukazuje, pa je njegov prijedlog za dopuštenje revizije iz članka 385.a stavka 2. ZPP valjalo

odbaciti na temelju odredbe članka 389.a stavaka 1., 2., 3. i 4. ZPP i odlučiti kao u točki II. izreke ovog rješenja.

Zagreb, 14. studenoga 2023.

Predsjednica vijeća:
Jasenska Žabčić

Broj zapisa: **9-30860-26070**

Kontrolni broj: **0b075-c896e-b37a8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Jasenka Žabčić, O=VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Vrhovni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.